

المختصر في صفة الحج (الجمعية)

บทสรุปการประกอบพิธีฮัจญ์

บทสรุปการประกอบพิธีฮัจญ์

มวลการสรรเสริญเป็นของอัลลอฮ์
พระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก
พรอันประเสริฐและความสันติสุขจงมีแด่นบีของเรา มุฮัมมัด
แด่วงศ์วาน และบรรดาเศาะฮาบะฮ์ของท่านทุกคน
ส่วนหลังจากนี้

นี่เป็นหนังสือเล่มเล็กๆ
เกี่ยวกับคุณลักษณะของการประกอบพิธีฮัจญ์
ซึ่งเราตระหนักที่จะอธิบายสิ่งที่ผู้ประกอบพิธีฮัจญ์ส่วนใหญ่ต้
องการ

เราขอแด่พระเจ้าเอกองค์อัลลอฮ์ทรงให้ชิ้นงานนี้มีความบ
ริสุทธิ์ใจเพื่อพระพักตร์อันสูงส่งของพระองค์เท่านั้น
และเพื่อเป็นประโยชน์ต่อชาวมุสลิมทุกคน

คณะกรรมการวิชาการโดยสถาบันบริการเนื้อหาอิสลาม
ด้วยภาษาต่างๆ

บทนำ

ประการที่หนึ่ง:

เงื่อนไขของอิบาดะฮ์ที่จะได้รับการตอบรับ

ทุกการอิบาดะฮ์จะไม่ได้รับการตอบรับจากอัลลอฮ์
ตะอาลา เว้นแต่ด้วยเงื่อนไขสองประการ คือ:

หนึ่ง: ความบริสุทธิ์ใจ ซึ่งหมายความว่า
เขาต้องทำอิบาดะฮ์นั้นด้วยเจตนาเพื่อหวังความพึงพอใจจาก
อัลลอฮ์และชีวิตหลังความตายเท่านั้น ดังที่อัลลอฮ์ ตะอาลา
ทรงตรัสไว้ว่า:

﴿وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ...﴾¹

"และพวกเขามีได้ถูกบัญชาให้กระทำอื่นใดนอกจากเพื่อเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์

เป็นผู้มีเจตนาบริสุทธิในการภักดีต่อพระองค์

เป็นผู้อยู่ในแนวทางที่เที่ยงตรง"¹ (ซูเราะฮ์ อัลบัยยีนะฮ์: 5)

และท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า:

«إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ، وَإِنَّمَا لِكُلِّ امْرِئٍ مَا نَوَى».

"แท้จริงทุกๆ การงานนั้นจะขึ้นอยู่กับเจตนา
และแท้จริงทุกๆ คนนั้นจะได้รับ (การตอบแทน)
ตามที่เขาได้เจตนาไว้"²

สอง: ปฏิบัติตามแบบอย่างของท่านนบี
ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ทั้งคำพูดและการกระทำ ท่านนบี
ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า:

«مَنْ أَخَذَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ فِيهِ فَهُوَ رَدٌّ».

"ผู้ใดที่ทำอุตริกรรมขึ้นในศาสนาของเรา

โดยสิ่งนั้นไม่ใช่มาจากศาสนาแต่อย่างใด

สิ่งนั้นก็ถูกปฏิเสธ"³ บันทึกโดย อัล-บุคอรี (2697)

และมุสลิม (1718) และในสายรายงานของมุสลิม (1718):

«مَنْ عَمِلَ عَمَلًا لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا فَهُوَ رَدٌّ».

¹ คือ ด้วยการเข้าหาพระองค์และเคารพสักการะต่อพระองค์ ขณะเดียวกันก็หันหลังให้กับทุกสิ่งนอกจากพระองค์เท่านั้น. ตัฟซีร อัลสสะอ์ดี (หน้า 538)

² รายงานโดย อัลบุคอรี (1) และมุสลิม (1907)

³ รายงานโดย อัลบุคอรี (2697) และมุสลิม (1718)

"ใครก็ตามที่กระทำสิ่งใด
ซึ่งไม่สอดคล้องกับแนวปฏิบัติของเรา
ดังนั้นสิ่งนั้นจะถูกปฏิเสธ"¹

ประการที่หนึ่ง: ข้อกำหนดต่าง ๆ เกี่ยวกับมิกอต

มิกอต คือสถานที่ที่ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม
กำหนดไว้เพื่อทำการครองอิห์รอมสำหรับผู้ที่ต้องการประกอบ
บพิธีฮัจญ์หรืออุมเราะฮ์

ดังนั้นผู้ใดที่เดินทางผ่านทางใดทางหนึ่งด้วยเจตนาเพื่อป
ระกอบบพิธีฮัจญ์หรืออุมเราะฮ์

ผู้นั้นจะต้องทำการครองอิห์รอมจากที่นั้น

และไม่อนุญาตให้เขาผ่านไปโดยไม่ทำการครองอิห์รอม

และผู้ใดก็ตามที่อยู่ใกล้กับมักกะฮ์มากกว่ามิกอตเหล่านี้

แท้จริงมิกอตของพวกเขาก็คือสถานที่ตั้งของพวกเขา

ดังนั้นพวกเขาก็ตั้งเจตนาเข้าสู่การครองอิห์รอมจากสถานที่
นั้นเพื่อการประกอบบพิธีฮัจญ์และอุมเราะฮ์

สำหรับชาวเมืองมักกะฮ์และผู้ที่อยู่อาศัยอยู่ที่นั้น

ให้พวกเขาครองอิห์รอมเพื่อประกอบบพิธีฮัจญ์จากนครมักกะ
ฮ์ที่เขาพำนักอยู่

แต่สำหรับอุมเราะฮ์

ให้พวกเขาออกไปที่อัลฮิล

(นอกเขตหะรอม)

และทำการครองอิห์รอมจากที่นั้น เช่น ต้นอัม และที่คล้ายกัน

ส่วนผู้ที่เดินทางโดยเครื่องบิน

ให้พวกเขาตั้งเจตนา

(เนยะฮ์)

เข้าสู่การอิห์รอม

เมื่อเข้าสู่เขตมิกอต

¹ รายงานโดย มุสลิม (1718)

ดังนั้นควรเตรียมตัวและสวมเสื้อผ้าให้พร้อมก่อนที่จะตรงกับเขตของมีกอต และเมื่อไปถึงเขตของมีกอตแล้ว ก็ให้ตั้งเจตนา (เนียะฮ์) อิห์รอมทันที ไม่อนุญาตให้ร่อนเครื่องบินลงจอดที่สนามบิน และเขาเตรียมตัวด้วยการทำการตลบิยะฮ์ก่อนเข้าเขตมีกอต เพราะกลัวพลาดตำแหน่งสำหรับการตลบิยะฮ์เพราะความเร็วของเครื่องบิน

ประการที่สอง:

ประเภทของฮัจญ์และข้อกำหนดต่างๆ ของมัน

ฮัจญ์มีสามประเภท คือ: ตะมัตตุฮ์ อิฟรอด และกิรอน และที่ดีที่สุดคือ อัดตะมัตตุฮ์ สำหรับผู้ที่ไม่ได้นำสัตว์อีดัยมาด้วย ซึ่งก็คือ เริ่มการครองอิห์รอมเพื่ออุมเราะฮ์ในช่วงเดือนของการทำฮัจญ์ และเฆาะวาฟ ทำการสะแอ และออกจากอิห์รอม จากนั้นเข้าสูการครองอิห์รอมเพื่อฮัจญ์ในปีเดียวกันนั้น

อัล-อิฟรอด: คือ ทำการครองอิห์รอมเพื่อประกอบพิธีฮัจญ์โดยอย่างเดียว โดยที่เมื่อเขามาถึงมักกะฮ์ ชุบนะฮ์สำหรับเขาที่จะเฆาะวาฟกุดุม (เมื่อมาถึง) และสะแอเพื่อทำฮัจญ์ โดยที่ไม่ทำการโกนหรือตัดผม และไม่ออกจากการครองอิห์รอมของเขา แต่ทว่าเขายังคงอยู่ในอิห์รอมจนกว่าเขาจะเปลื้องมันหลังจากปาหินญามารอต อัล-อะเกาะบะฮ์ ในวันอีด และหากเขาต้องการชะลอการสะแอของการทำฮัจญ์ไปจนถึงหลังเฆาะวาฟของฮัจญ์ ก็ไม่มีปัญหาแต่อย่างใด

อัล-กิรอน:

คือ

ทำการครองอิห์รอมทั้งอุมเราะห์และฮัจญ์ในเวลาเดียวกัน โดยที่กล่าวว่า: "ลَبَّيْكَ اللَّهُمَّ اُحْرَامًا وَحَجًّا" (ฉันตอบรับการเรียกของพระองค์ โอ้อัลลอฮ์ (ฉัน) ทำอุมเราะห์และฮัจญ์)

การปฏิบัติของคนทำกิรอนนั้นเหมือนกับการปฏิบัติของคนทำอิฟรอต ยกเว้นว่ากิรอนจำเป็นต้องทำการเชือดสัตว์ และอิฟรอตนั้นไม่ต้องทำการเชือดสัตว์

ประการที่สาม:

คุณลักษณะของการครองอิห์รอมและข้อกำหนดต่างๆ ของมัน:

สิ่งที่จะต้องทำสำหรับผู้ที่จะประสงค์จะครองอิห์รอม มีดังต่อไปนี้:

1- อาบน้ำ ซึ่งถือเป็นซุนนะฮ์มุอักกะดะฮ์ (ที่กำชับ) สำหรับผู้ชายและผู้หญิง

รวมถึงผู้หญิงที่มีประจำเดือนและนิฟาส

2- ใช้น้ำหอมที่ดีที่สุดที่หาได้ เช่น น้ำหอมจากไม้กฤษณา หรืออื่นๆ

ลงบนผมและเครา

และหากมีน้ำหอมที่ยังคงติดอยู่หลังจากเข้าอิห์รอมแล้วก็ไม่เป็นผลกระทบใดๆ

ส่วนสำหรับผู้หญิงไม่อนุญาตให้ใช้น้ำหอมที่มีกลิ่นหอม

เพื่อไม่ให้ผู้ชายที่ไม่ใช่มะห์รอมได้สัมผัสกลิ่นหอมนั้นจากนา

ง

3- สามชุดอิหรอมซึ่งเป็นผ้าผืนบนและผืนล่าง และซุนนะฮ์ให้เป็นผ้าสีขาว สะอาด หรือเป็นผ้าที่ใหม่ ส่วนผู้หญิงสามารถทำการอิหรอมด้วยชุดเสื้อผ้าทุกชนิดที่เธอต้องการ โดยไม่แสดงเครื่องประดับ แต่ห้ามสวมนิกอบ (ผ้าคลุมหน้า) และถุงมือ และเธออาจปิดหน้าและมือของเธอด้วยเสื้อผ้าอื่น (เช่น ผ้าหิญาบ โดยไม่ใช่นิกอบและถุงมือ)

4- ทำการครองอิหรอมหลังจากละหมาดที่บัญญัติ ไม่ว่าละหมาดนั้นจะเป็นละหมาดฟริฎ หรือละหมาดซุนนะฮ์ แต่ไม่ถือเป็นสิ่งที่วาญิบ

จากนั้นก็กล่าวว่า: "ลับบัยกัลลอฮุมมา อุมเราะฮ์ตัน" ความว่า: (ฉันตอบรับการเรียกของพระองค์ โอ้อัลลอฮ์ (ฉัน) ทำอุมเราะฮ์) หากเขาทำอุมเราะฮ์ หรือกล่าวว่า "ลับบัยกัลลอฮุมมา หัจญ์น" ความว่า (ฉันตอบรับการเรียกของพระองค์ โอ้อัลลอฮ์ (ฉัน) ฮัจญ์) หากเขาทำแบบอิฟรูด หรือกล่าวว่า: "ลับบัยกัลลอฮุมมา อุมเราะฮ์ตัน วะหัจญ์น" ความว่า: (ฉันตอบรับการเรียกของพระองค์ โอ้อัลลอฮ์ (ฉัน) ทำอุมเราะฮ์ และฮัจญ์) หากเขาทำแบบกิรอน

หากใครก็ตามที่ตั้งใจจะครองอิหรอมแต่เกรงว่าจะมีบางสิ่งมาขัดขวางไม่ให้เขาประกอบพิธีอุมเราะฮ์ได้สำเร็จ แนะนำให้เขาตั้งเจตนาในการครองอิหรอม โดยกล่าวว่า: "...วะ อิน ฮะบะชะนี ฮะบิซุน ฝ่ามะหิลลี หัยษุ ฮะบัสตะนี" ความว่า: (... หากข้าพระองค์ถูกขัดขวางด้วยสิ่งใด ดังนั้นสถานที่ที่ทะเลาะ

(เปลื้องอิหฺรอม) ของฉัน คือที่ซึ่งพระองค์ได้กักขังฉันเอาไว้)
หากเขาตั้งใจดังกล่า
แล้วเกิดบางสิ่งขัดขวางไม่ให้เขาประกอบพิธีฮัจญ์ได้สำ
เร็จ เขาสามารถออกจากอิหฺรอมได้โดยไม่มีคามผิดใดๆ
สำหรับเขา

จากนั้นให้กล่าว ตัลบียะฮ์ให้บ่อยๆ โดยกล่าวว่า: "
ลَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ لَبَّيْكَ لَا شَرِيكَ لَكَ لَبَّيْكَ
إِنَّا نَحْنُ حَمْدُكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ لَا شَرِيكَ لَكَ"
ความว่า: (ฉันตอบรับการเรียกของพระองค์ โอ้ อัลลอฮ์
ฉันตอบรับ ฉันตอบรับการเรียกของพระองค์ ไม่มีภาคีใดๆ
สำหรับพระองค์ แท้จริงมวลการสรรเสริญ ความโปรดปราน
และอำนาจล้วนเป็นของพระองค์ ไม่มีภาคีใดๆ
สำหรับพระองค์) ผู้ชายควรเปล่งเสียงของเขาออกมา
และผู้หญิงก็ควรทำเช่นเดียวกัน
ตราบใดที่เธอไม่อยู่ต่อหน้าผู้ชายที่ไม่ใช่หะรอม
ผู้ที่อยู่ในการครองอิหฺรอมควรกล่าวตัลบียะฮ์บ่อยๆ
โดยเฉพาะเมื่อเขาเปลี่ยนจากสถานะหนึ่งไปอีกรัฐะณะหนึ่ง
หรือเปลี่ยนจากเวลาหนึ่งไปอีกเวลาหนึ่ง เช่น
เมื่อขึ้นที่สูงหรือลงไปยังที่ต่ำ
หรือเมื่อเข้าสู่เวลากลางคืนหรือกลางวัน

¹ ความหมายของคำว่า "ลَبَّيْكَ" คือ เป็นการตอบรับการเรียกของพระองค์
โอ้พระผู้อภิบาลของฉัน กล่าวซ้ำแล้วซ้ำเล่า
แสดงถึงการตอบรับของบุคคลต่อการเรียกของพระผู้อภิบาลของเขา
และความมั่นคงในการเชื่อฟังพระองค์ "อินนัลหัมดะ วัลนิฮมะตะ ละกะวัลมุล"
(แท้จริงมวลการสรรเสริญ ความโปรดปราน และอำนาจ เป็นของพระองค์) คำว่า
"อัลหัมด" (มวลการสรรเสริญ) คือ
การแสดงคุณลักษณะแด่ผู้ที่ได้รับการสรรเสริญด้วยคุณลักษณะที่สมบูรณ์แบบพร้อมตัว

บัญญัติให้อ่านตัลปิยะฮ์ในอุมเราะฮ์ได้ตั้งแต่เวลาครองอิห์
รอมจนกระทั่งเริ่มต้นด้วยญอวาฟ
และในฮัจญ์ให้กล่าวตั้งแต่ครองอิห์รอมจนกระทั่งเริ่มการขว้าง
เสาหินที่ญัมเราะตุล อะกะบะฮ์ในวันอีด
จำเป็นสำหรับมุหฺริม (ผู้ที่อยู่ในอิห์รอม) ต้องระมัดระวัง
ด้วยการไม่ทำสิ่งต้องห้ามใดๆ
ขณะอิห์รอมจนกว่าจะสิ้นสุดการอิห์รอม

ประการที่สี่: ข้อห้ามต่างๆ หลังการครองอิห์รอม

สิ่งที่ไม่อนุญาตท่าระหว่างการครองอิห์รอม มีดังต่อไปนี้:

- 1- การโกน ตัด หรือถอนไม่ว่าจะเป็นผม
หรือขนจากส่วนใดส่วนหนึ่งของร่างกาย
- 2- การตัดเล็บทั้งหมดหรือบางส่วนจากเท้าหรือมือ
- 3- การคลุมศีรษะด้วยการติดกับศีรษะโดยตรง เช่น หมวก
ผ้าคลุมหัว ผ้าโพกหัว หรือการวางผ้าคลุมบนศีรษะ
หรือใช้ผ้าเช็ดหน้า ผ้าห่ม กระดาษแข็ง

ความรักและการเคารพในความยิ่งใหญ่ และเมื่อกล่าว อัลหัมดุลิลลาฮ์
กันก็จะกลายเป็นการสรรเสริญ ชมเชย คำว่า "วันนีฮัมตะ" (ความโปรดปราน)
คือสิ่งที่อัลลอฮ์ประทานให้แก่บรรดาบ่าวของพระองค์
โดยทรงประทานสิ่งที่พวกเขาต้องการและปกป้องพวกเขาจากสิ่งที่ไม่พึงประสงค์ คำว่า
"วัลมุลก" (อำนาจ) คือ อำนาจทั้งหมดเป็นของพระองค์ เพราะอัลลอฮ์ ตะอาลา
คือผู้ทรงอำนาจเพียงผู้เดียว คำว่า"ลาชะรีกะลัک" (ไม่มีภาคีใดๆ สำหรับพระองค์) คือ
ไม่มีใครเป็นหุ้นส่วนกับพระองค์ในสิ่งที่เป็นเอกสิทธิ์ของอัลลอฮ์
ทั้งในด้านคุณลักษณะอันสมบูรณ์แบบของพระองค์
ซึ่งรวมไปถึงความเป็นหนึ่งเดียวของพระองค์ในด้านอำนาจ การสร้าง การจัดการ
และความเป็นพระเจ้าที่ควรแก่การเคารพสักการะ
สรุปจากมัจมูอ์ ฟะตาวา วัลเราะซาอิล อัลอุษัยมีน (22/96)

หรือสิ่งอื่นใดที่เป็นการคลุมศีรษะ

ข้อห้ามนี้มิใช่เฉพาะผู้ชายเท่านั้น ไม่รวมถึงผู้หญิง

4- การสวมเสื้อผ้าที่พอดีสั่ว เช่น ชุดคลุม กางเกง เสื้อ กางเกง และถุงมือ ข้อห้ามนี้เฉพาะสำหรับผู้ชายเท่านั้น ไม่รวมถึงผู้หญิง ส่วนผู้หญิงนั้น ไม่นอนุญาตให้ทำสิ่งต่อไปนี้:

4.1- การสวมนิกอบ บุรกุส

หรือผ้าคลุมหน้าที่คล้ายกับนิกอบ แต่อย่างไรก็ตาม เธอต้องปิดหน้าของเธอต่อหน้าผู้ชายที่ไม่ใช่มะห์รอมด้วยผ้า ปิดหน้าปกติ แม้ว่าผ้าปิดหน้าจะสัมผัสใบหน้าของเธอก็ตาม และไมอนุญาตให้สวมที่คาดศีรษะหรือสิ่งที่คล้ายกันเพื่อป้องกันไม่ให้ผ้าปิดหน้าสัมผัสใบหน้าของเธอ

เนื่องจากไม่มีหลักฐานใดๆ ที่บ่งชี้ว่า มีการอนุญาตให้เธอสามารถสวมสิ่งนั้นได้

4.2- สวมถุงมือ

แต่เธอต้องปิดมือของเธอต่อหน้าผู้ชายที่ไม่ใช่มะห์รอมโดยวางไว้ในเสื้อคลุมของเธอ

5- ฉีดน้ำหอมบนร่างกายหรือบนชุดอิห์รอม

6- ฆ่าหรือล่าสัตว์ป่า แม้ว่าจะไม่ได้ฆ่าก็ตาม

7- การคิดบะฮ์ (ขอแต่งงาน)

ไม่ว่าจะขอให้แก่ตัวเองหรือให้ผู้อื่น

8- จัดการแต่งงาน

9- การสัมผัสกันที่ไม่ถึงขั้นร่วมเพศ เช่น การจูบ การกอดด้วยความใคร่

10- การมีเพศสัมพันธ์

ซึ่งก็คือการสอดใส่เข้าไปในอวัยวะเพศ

ประการที่ห้า: ขั้นตอนการตอวาฟ

เมื่อมุหรีม

(ผู้ที่อยู่ในอิหฺรอมเพื่อประกอบพิธีฮัจญ์หรืออุมเราะฮ์)

เข้าไปในมัสยิดหะรอม ชุมนะฮ์ให้ก้าวเท้าขวาเข้าไปก่อน
และกล่าวดออาฮ์เข้ามัสยิด

และบทดออาฮ์ที่ถูกต้องที่สุดที่มีรายงานเกี่ยวกับเรื่องนี้ คือ
"อัลลอฮุมมัมฟตะฮิลี อับวาบะเราะห์มาติก" ความว่า:
(โอ้อัลลอฮ์

โปรดเปิดประตูแห่งความเมตตาของพระองค์ให้แก่ข้าพระองค์
ด้วยเถิด) บทดออาฮ์นี้ควรกล่าวเมื่อเข้ามัสยิดทุกแห่ง
และไม่ได้เจาะจงเฉพาะมัสยิดหะรอมเท่านั้น

เมื่อเขาต้องการที่จะเริ่มทำการตอวาฟ

เขาต้องหยุดการตัลบียะฮ์ทันที และทำการอิฎฎิบาฮ์
คือให้วางส่วนกลางของผ้าอิหฺรอมไว้ใต้รักแร้ขวา
และให้ปลายทั้งสองของผ้านั้นคลุมบนไหล่ซ้าย

เมื่อเสร็จจากการตอวาฟแล้ว

ก็ทำให้ผ้าอิหฺรอมนั้นกลับสู่สภาพเดิมเหมือนก่อนการตอวาฟ
เนื่องจากการอิฎฎิบาฮ์นั้นจะทำให้เฉพาะช่วงตอวาฟเท่านั้น

จากนั้นเขาก็ไปที่หินดำโดยแตะด้วยมือขวาและจูบมัน
แต่หากเขาไม่สามารถจูบมันได้

ก็ให้สัมผัสมันด้วยมือแล้วจูบมือของเขา

และหากเขาไม่สามารถสัมผัสมันด้วยมือของเขาได้

เขาก็สามารถสัมผัสมันด้วยสิ่งใดก็ได้ที่เขา มี เช่น
ไม้เท้าแล้วก็จูบสิ่งนั้นที่สัมผัสกับหินดำ และหากทำไม่ได้

ก็ให้เขาหันหน้าไปที่หินดำและทำการแบมือไปทางหินดำโดย
ไม่ต้องจูบมือ และที่ดีที่สุดคือไม่ทำให้เกิดการเบียดเสียดกัน
ทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน และอาจได้รับอันตรายจากผู้อื่นได้

และขณะที่กำลังสัมผัสหินดำหรือให้สัญญาณด้วยการแบ
มือนั้น ให้กล่าวว่า: "อัลลอฮ์อัคร" ความว่า:
(อัลลอฮ์ทรงยิ่งใหญ่ที่สุด)

จากนั้นให้เดินไปทางขวา
โดยให้กะโอบะฮ์อยู่ทางซ้ายของเขา
และเมื่อเดินไปถึงมุมยะมานีย์ ก็ให้สัมผัสมัน โดยไม่ต้องจูบมัน
แต่ถ้ามันเป็นการยากที่จะทำ ก็ไม่ควรเบียดเสียดผู้อื่น
และไม่ต้องแบมือเป็นสัญลักษณ์ไปยังมุมนั้น

และเมื่ออยู่ระหว่างมุมยะมานีย์กับหินดำ ให้กล่าวว่า:
"ร็อบบะนา อาตินา ฟิดดุญา หะซานะฮ์ วะฟิลาอาคิเราะติ
หะซานะฮ์ วะกินา อะฮ์บับนาร์ " ความว่า: (โอ้
พระผู้อภิบาลของเรา ขอประทานสิ่งที่ดีให้แก่เราในโลกนี้
และความดีในปรโลก

และโปรดปกป้องพวกเราจากการลงโทษแห่งไฟนรก)

และทุกครั้งที่ได้เดินผ่านหินดำ
ก็ให้แบมือเป็นสัญลักษณ์ไปทางหินดำพร้อมกับกล่าวว่า
"อัลลอฮ์อัคร" ความว่า: (อัลลอฮ์ทรงยิ่งใหญ่ที่สุด)

และอื่นจากที่กล่าวมาข้างต้นแล้ว
เขาสามารถที่จะอ่านสิ่งที่เขาต้องการได้ เช่น การชุกรุลลอฮ์
ขอดุอาอ์ และอ่านอัลกุรอาน

และตามซุนนะฮ์แล้วนั้นให้เดินเร็ว (ร็มลี)
ในช่วงสามรอบแรกเท่านั้น คำว่า "ร็มลี"

คือการเดินเร็วด้วยการก้าวสั้นๆ

ส่วนในสี่รอบที่เหลือไม่มีการร่ำ แต่ให้เดินตามปกติ

เมื่อเขาเสร็จสิ้นการตอวาฟแล้ว

ให้เขาเดินทางไปหามะกอม อิบรอฮีม และกล่าวว่า: "วัดตะคิสุ

มิมมะกอมิ อิบรอฮีม มุส็อลลา" ความว่า:

(และพวกเจ้าจงยึดเอาที่ยืนของอิบรอฮีม เป็นที่ละหมาดเถิด)

จากนั้นละหมาดสองร็อกอะฮ์ด้านหลังมะกอม

อิบรอฮีมถ้าเป็นไปได้ หากยากลำบาก ให้เขาละหมาด ณ

ที่ใดก็ได้ในมัสยิด

เขาจะอ่านในร็อกอะฮ์แรกหลังจากอัลฟาติหะฮ์: (ซูเราะห์อัล-

กาฟิรูน) และอ่านในร็อกอะฮ์ที่สองหลังจากอัลฟาติหะฮ์:

(ซูเราะห์อัล-อิคลาศ)

﴿وَاتَّخِذُوا مِنْ مَّقَامِ إِبْرَٰهٖمَ مُصَلًّی...﴾

(...และพวกเจ้าจงเอาที่ยืนของอิบรอฮีม

เป็นที่ละหมาดเถิด...) (ซูเราะฮ์ อัลบะเกาะเราะฮ์ : 125)

จากนั้นก็ทำการละหมาดสองร็อกอะฮ์หลังมะกอมหากมีความ

สะดวก แต่ถ้าไม่มีความสะดวก ก็จงทำการละหมาด ณ

ที่ใดก็ได้ในมัสยิด

โดยอ่านในร็อกอะฮ์แรกหลังจากซูเราะฮ์อัลฟาติหะฮ์:

﴿قُلْ يَٰٓأَيُّهَا الْكَافِرُونَ﴾

{قُلْ يَٰٓأَيُّهَا الْكَافِرُونَ}

ความหมาย "จงกล่าวเถิด (โอ้ มุฮัมหมัด) ว่า

โอ้บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาเอ๋ย" (ซูเราะฮ์ อัลกาฟิรูน : 1)

และในร็อกอะฮ์ที่สองหลังจากซูเราะฮ์อัลฟาติหะฮ์ให้อ่าน:

﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾

{قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ}

ความหมาย

"จงกล่าวเถิด

(มุฮัมมัด)

พระองค์คืออัลลอฮ์ผู้ทรงเอกะ" (ซูเราะฮ์ อัลอิคลาส : 1)

ประการที่หก: ขั้นตอนการสะเอะ

เมื่อเขาเสร็จสิ้นจากการตอวาฟและการละหมาดสองร็อกอะฮ์แล้ว ให้เขาออกไปที่สะเอะ และเมื่อเขาเข้าใกล้อัศ-เศาะฟา ให้เขาอ่าน:

{إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ...}

{إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ...}

ความหมาย "แท้จริงภูเขาเศาะฟา และภูเขามัรวะฮ์นั้นเป็นส่วนหนึ่งจากบรรดาเครื่องหมายของอัลลอฮ์..."

หลังจากนั้นให้เขากล่าวว่า:

«أُبْدَأُ بِمَا بَدَأَ اللَّهُ بِهِ»

«أُبْدَأُ بِمَا بَدَأَ اللَّهُ بِهِ»

"ฉันขอเริ่มต้น ด้วยกับที่อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงเริ่มด้วยสิ่งนั้น"¹

จากนั้นก็ให้ขึ้นไปยังภูเขาเศาะฟาจนกระทั่งเห็นกะอ์บะฮ์หรือทิศทางของกะอ์บะฮ์ ก็ให้หันหน้าไปทางกะอ์บะฮ์พร้อมกับกล่าวคำเตาฮีดและกล่าวตักบิร โดยกล่าวว่า:

«لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ، أَنْجَزَ وَعْدَهُ، وَنَصَرَ عَبْدَهُ، وَهَرَمَ الْأَحْزَابَ وَحْدَهُ»، ثُمَّ دَعَا بَيْنَ ذَلِكَ. قَالَ مِثْلَ هَذَا ثَلَاثَ مَرَّاتٍ.

«لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ، أَنْجَزَ وَعْدَهُ، وَنَصَرَ عَبْدَهُ، وَهَرَمَ الْأَحْزَابَ وَحْدَهُ»، ثُمَّ دَعَا بَيْنَ ذَلِكَ. قَالَ مِثْلَ هَذَا ثَلَاثَ مَرَّاتٍ

¹ รายงานโดย มุสลิม (1218)

ความหมาย

"ไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่ควรแก่การเคารพสักการะอย่างแท้จริงนอกจากอัลลอฮ์เพียงผู้เดียว ไม่มีภาคใดๆ สำหรับพระองค์อำนาจทั้งหมดเป็นของพระองค์และการสรรเสริญทั้งหมดเป็นของพระองค์และพระองค์คือผู้ทรงอำนาจเหนือทุกสิ่งไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่ควรแก่การเคารพสักการะอย่างแท้จริงนอกจากอัลลอฮ์ เพียงผู้เดียวพระองค์ทรงทำให้สัญญาของพระองค์สำเร็จทรงช่วยเหลือบ่าวของพระองค์และทรงปราบปรามฝ่ายศัตรูทั้งหลายแต่เพียงผู้เดียว" จากนั้นท่านจะวิงวอนขอต่ออาหรับะหว่างนั้นท่านได้กล่าวเช่นนี้สามครั้ง¹

จากนั้นจึงลงจากเศาะฟาสู่มَرَّะฮ์ด้วยการเดินปกติเมื่อถึงจุดไฟสีเขียวก็ให้วิ่งเหยาะๆ อย่างรวดเร็วเมื่อสิ้นสุดไฟสีเขียวก็ให้เดินปกติ และไม่อนุญาตวิ่งเหยาะๆ สำหรับผู้หญิง

เมื่อมาถึงมَرَّะฮ์แล้วก็ให้ทำเหมือนอย่างที่เขาทำไว้ที่เศาะฟา (ย่อหน้าที่ 2)

จากนั้นก็ลงจากมَرَّะฮ์สู่เศาะฟาด้วยการเดินปกติเมื่อถึงจุดไฟสีเขียวก็ให้วิ่งเหยาะๆ อย่างรวดเร็วและเมื่อสิ้นสุดไฟสีเขียว ก็ให้เดินปกติ

¹ รายงานโดย มุสลิม (1218)

และให้ทำเช่นนั้นต่อไปจนครบ 7 เทียว
โดยนับการเดินจากเสาฟาไปมั่วระฮ์เป็น 1 เทียว
และการเดินกลับจากมั่วระฮ์ไปยังเสาฟาเป็น 1 เทียว

และระหว่างสะแอนั้น สามารถขอดูอาฮ์ ชีกรุลลอฮ์
หรืออ่านอัลกุรอานได้ตามต้องการ

ประการที่เจ็ด: ลักษณะของการโกนผมและการตัดผม

เมื่อผู้ประกอบพิธีฮัจญ์เสร็จสิ้นการเฆาะวาฟและสะแ
แล้ว เขาต้องโกนหรือตัดผมให้สั้นลง หากเขาเป็นผู้ชาย
และซุนนะฮ์ให้ทำการโกนหรือตัดให้สั้นนั้น
ให้ทั่วทุกส่วนของศีรษะ

และการโกนดีกว่าการตัด

ยกเว้นเมื่อเวลาการประกอบพิธีฮัจญ์ใกล้เข้ามาซึ่งผมอาจยา
วไม่ทัน ในกรณีเช่นนี้ การตัดผมให้สั้นลงก็ดีกว่า

ในส่วนของผู้หญิงก็เพียงแค่ตัดปลายผมเพียงข้อนิ้วเดียว
เท่านั้น

สำหรับผู้ที่อยู่ในอิหฺรอมเพื่อประกอบพิธีฮัจญ์
ไม่ว่าจะในรูปแบบอิฟรอตหรือกิรอน

เขาไม่ควรตัดผมของเขา ยกเว้นในวันฮีด
หลังจากการขว้างเสาหินญะมะรอต อัล-อะกะเกาะบะฮ์

ดังนั้น ด้วยการปฏิบัติมาทั้งหมด
ผู้ทำฮัจญ์จึงได้เสร็จสิ้นจากฮัจญ์ของเขาแล้ว
และผู้ทำฮัจญ์ตะมะตตุฮ์
ก็เสร็จสิ้นจากฮัจญ์ของเขาเช่นเดียวกัน

วิธีการประกอบพิธีฮัจญ์

ประการแรก: อิห์รอมสำหรับฮัจญ์

ขุนนะฮ์สำหรับผู้ที่ต้องการประกอบพิธีฮัจญ์
ให้เขาเข้าอิห์รอมในตอนเช้าของวันตรียะฮ์
ซึ่งเป็นวันที่แปดของเดือนซุลฮิจญะฮ์
จากสถานที่ที่เขาต้องการประกอบพิธีฮัจญ์
หากเขาอยู่ในมักกะฮ์หรือที่ไม่ใช่มีกอต
และเว้นแต่ผู้ที่ผ่านมีกอต ซึ่งเขาจะผ่านมันไป

เมื่อเขาจะครองอิห์รอมเพื่อประกอบพิธีฮัจญ์
เขาก็ทำในสิ่งที่เขาทำเมื่อเขาครองอิห์รอมเพื่ออุมเราะฮ์
ในการอาบน้ำ ฉีดน้ำหอม และละหมาด
เขาดังใจที่จะครองอิห์รอมเพื่อประกอบพิธีฮัจญ์
และกล่าวตัลบียะฮ์
ในพิธีฮัจญ์จะเหมือนกับตัลบียะฮ์ในอุมเราะฮ์
เว้นแต่เขาจะกล่าวที่นี้ว่า: (ลับบัยกาฮัจญัน) แทนที่จะกล่าว
(ลับบัยกาอุมเราะตัน)

หากใครก็ตามที่ตั้งใจจะครองอิห์รอมแต่เกรงว่าจะมีบางสิ่ง
มาขัดขวางไม่ให้เขาประกอบพิธีได้สำเร็จ
แนะนำให้เขาตั้งเงื่อนไข ขณะที่ตั้งเจตนาครองอิห์รอม
โดยกล่าวว่า: "ลับบัยกัลลาฮุมมะ อุมรอตัน วะ อิน ฮะบาसानี
ฮะบิซุน ฝ่ามาหัลลี หัยษุ ฮะบัสตะนี" ความว่า: (โอ้อัลลอฮ์!
ข้าพระองค์ขอรับการเรียกร่องของพระองค์ในการทำอุมเราะ
ฮ์ หากข้าพระองค์ถูกขัดขวางด้วยสิ่งใด
ดังนั้นสถานที่ทะเลหุลลของฉัน

คือที่ซึ่งพระองค์ได้กักขังฉันเอาไว้)

หากเขาตั้งเงื่อนไขดังกล่า

แล้วเกิดบางสิ่งขัดขวางไม่ให้เขาประกอบพิธีฮุมเราะฮ์ได้สำ
เร็จ เขาสามารถออกจากอิหร่านได้โดยไม่มีคามผิดใดๆ
สำหรับเขา

จากนั้นให้กล่าว ตัลบียะฮ์ให้บ่อยๆ โดยกล่าวว่า: "
ลับบัยกัลลอฮุมมะลับบัยกั ลับบัยกะลา ชะรีกะละกา ลับบัยกั
อินนัลหัมดา วันนีฮ์มะตา ละกะวัลมุลกุ ลาชะรีกะลัก" ความว่า:
(ฉันตอบรับการเรียกของพระองค์ โอ้ อัลลอฮ์ ฉันตอบรับ
ฉันตอบรับการเรียกของพระองค์ ไม่มีภาคีใดๆ
สำหรับพระองค์ แท้จริงมวลการสรรเสริญ ความโปรดปราน
และอำนาจล้วนเป็นของพระองค์ ไม่มีภาคีใดๆ
สำหรับพระองค์) ผู้ชายควรเปล่งเสียงของเขาออกมา
และผู้หญิงก็ควรทำเช่นเดียวกัน

ตราบใดที่เธอไม่อยู่ต่อหน้าผู้ชายที่ไม่ใช่มะห์รอม

ผู้ที่อยู่ในการครองอิหร่านควรกล่าวตัลบียะฮ์บ่อยๆ

โดยเฉพาะเมื่อเขาเปลี่ยนจากสถานะหนึ่งไปอีกสถานะหนึ่ง

หรือเปลี่ยนจากเวลาหนึ่งไปอีกเวลาหนึ่ง เช่น

เมื่อขึ้นที่สูงหรือลงไปยังที่ต่ำ

หรือเมื่อเข้าสู่เวลากลางคืนหรือกลางวัน

การตัลบียะฮ์นั้นเป็นทือนุญาตตั้งแต่มีการครองอิหร่าน

จนกระทั่งเริ่มต้นด้วยการขว้างเสาหินญะมารอต อัล-

อะเกาะบะฮ์ในวันอีดิ

จำเป็นสำหรับมุหรีม (ผู้ที่อยู่ในอิหฺรอม) ต้องระมัดระวัง
ด้วยการไม่ทำสิ่งต้องห้ามใดๆ

ขณะอิหฺรอมจนกว่าจะสิ้นสุดการอิหฺรอมของเขา

ประการที่สอง: การค้างคืนที่มินา

จากนั้นสุนนะฮ์ให้เขาไปที่มินาในวันที่แปด
ให้เขาละหมาด ซุฮรี อัศรี มัฆริบ อิชาอ์ และซุบฮิ
แบบย่อโดยไม่ต้องรวม เพราะท่านนบี ศ็อลลัลลอฮ์ อลัยฮิ
วะสัลลัม ละหมาดย่อที่มินา และไม่รวม

ประการที่สาม:

รุกุฟที่อารอฟะฮ์และพักค้างคืนที่มุขดะลิฟะฮ์

เมื่อดวงอาทิตย์ขึ้นในวันที่ 9 ซึ่งเป็นวันอะรอฟะฮ์
เขาจะเดินออกจากมินาไปยังอะรอฟะฮ์
และอยู่ที่มัสยิดนะมึเราะฮ์จนถึงหลังเที่ยงถ้าทำได้ ถ้าทำมิได้
ถือว่าไม่เป็นไร

เพราะการลงไปมัสยิดนะมึเราะฮ์นั้นเป็นสุนนะฮ์
(ไม่ได้บังคับ)

เมื่อดวงอาทิตย์คล้อย(หลังเที่ยงตรง)
เขาจะละหมาดซุฮรีและอัศรี สองร็อกอะฮ์ สองร็อกอะฮ์
โดยเป็นการละหมาดรวมในเวลาซุฮรี ตามที่ท่านนบี
ศ็อลลัลลอฮ์ อลัยฮิ วะสัลลัม ได้ปฏิบัติไว้

จากนั้น หลังจากการละหมาด
ให้เขาทำการรำลึกถึงอัลลอฮ์ วิวอน

และให้สำรวมต่ออัลลอฮ์ และวิงวอนทุกสิ่งที่เขาปรารถนา
โดยยกมือขึ้นและหันหน้าไปทางกิบละฮ์

และคำวิงวอนของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮ์ อลัยฮิ วะสัลลัม
ที่ท่านกล่าวมากที่สุด ในสถานที่ที่ยิ่งใหญ่นี้คือ
"ลาอิลาฮะอิลลัลลอฮ์ วะหฺดะฮฺ ลาชะรีกะละฮฺ ละฮฺมุล
วะละฮฺลัมดฺ วะฮฺวะ อะลา กุลลิชัย์อิน เกาะดີร์" ความว่า:
(ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระเจ้าองค์เดียว
ไม่มีพันธมิตรใดๆ อำนาจการปกครองเป็นของพระองค์
และการสรรเสริญเป็นของพระองค์
และพระองค์ทรงสามารถทำทุกอย่างได้)

หากเขาเหนื่อยและต้องการพักผ่อนโดยพูดในสิ่งที่เป็นประ
โยชน์กับเพื่อนๆ ของเขา หรืออ่านหนังสือที่มีประโยชน์ใดๆ
ก็ตามที่เขาสามารถทำได้

โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับความใญ่บุญของพระเจ้าและการป
ระทานให้อย่างล้นเหลือของพระองค์
เพื่อให้หนักไปทางความหวังให้มากในวันนั้น ซึ่งเป็นสิ่งที่ดี
จากนั้นเขาก็กลับมาสำรวมต่ออัลลอฮ์และวิงวอนขอต่อพระอ
องค์ต่อ

และมีความกระตือรือร้นที่จะไขว่คว้าเวลาสุดท้ายของวันนั้นด้
วยการวิงวอนของดุอาฮ์

เพราะการวิงวอนที่ดีที่สุดคือการวิงวอนในวันอะรอฟะฮ์

เมื่อดวงอาทิตย์ตกดินในวันอารอफะฮ์

เขาก็เดินไปที่มัสยิดอะลิฟะฮ์

เมื่อเขาไปถึงที่นั่น เขาจะละหมาดมัฆริบสามร็อกอะฮ์
และละหมาดอิชาฮ์สองร็อกอะฮ์โดยรวมกัน

หากเขากล่าวว่าเขาจะไม่ไปถึงมุซตะลิฟะฮ์จนกว่าจะหลังเที่ยงคืน เขาก็ควรละหมาดก่อนที่จะถึงมุซตะลิฟะฮ์ และไม่อนุญาตให้เขาเลื่อนเวลาละหมาดไปจนถึงหลังเที่ยงคืน

เขาพักค้างคืนที่มุซตะลิฟะฮ์ และเมื่อถึงเวลาฟัจร ก็ให้เขารีบละหมาดศุบฮ์ด้วยการอะซานและอิโกมะฮ์

จากนั้นเขาก็ไปที่ อัลมัฆะริลชะรออม พร้อมกับกล่าวคำตะฮ์ลีล ตักบีร และให้เขาวิ่งวนตามที่เขาชอบจนกว่าแสงอาทิตย์เริ่มออกมา ก่อนที่ดวงอาทิตย์

หากเป็นเรื่องลำบากสำหรับเขาที่จะไปที่อัลมัฆะริลชะรออม ก็เขาก็วิ่งวนในที่ที่เขาอยู่ก็ได้ ตามคำกล่าวของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮ์ อลัยฮิ วะสัลลัม ที่ว่า :
“ฉันยืนอยู่ที่นี้และมุซตะลิฟะฮ์ทั้งหมดคือที่ยืน”

และการรำลึกถึงอัลลอฮ์ และการวิ่งวนให้หันหน้าไปยังกิบละฮ์ โดยยกมือขึ้น

«وَقَفْتُ هَاهُنَا وَجَمَعْتُ كُلُّهَا مَوْقِفٌ»

"ฉันหยุดอยู่ตรงนี้และผู้คนที่ทั้งหลายก็หยุดอยู่ตรงนี้"

และสภาวะของการรำลึกและขอพรควรเกิดขึ้นในขณะที่หันหน้าไปทางกิบละฮ์และยกมือขึ้น

ประการที่สี่: การงานในวันอีด

หากเป็นเรื่องยากมาก เขาจะออกจากมุซดาลิฟะฮ์ - ก่อนดวงอาทิตย์ขึ้น - ไปยังมินา และรีบไปที่วาดี มุฮัสซิร

เมื่อเขาไปถึงมินา ให้เขาขว้างก้อนหินที่ญะมะรอต อัลอะเกาะบะฮ์ ซึ่งเป็นเสาสุดท้ายถัดจากนครมักกะฮ์

ในวันที่สิบเอ็ด เขาได้ขว้างเสาหินญะมรอตแรก ซึ่งเป็น
ญะมรอตที่ไกลที่สุดจากนครมักกะฮ์ และอยู่ใกล้มัสยิดอัล-
ค็อยฟ มากที่สุด โดยมีก้อนกรวดเจ็ดก้อนขว้างติดต่อกัน
และกล่าวคำว่า อัลลอฮ์อักบَر พร้อมกับขว้างกรวดแต่ละก้อน
จากนั้นเขาก็ก้าวไปข้างหน้าเล็กน้อยและกล่าววิงวอนยาวตา
มที่เขาชอบ หากการยืนและการวิงวอนนั้นยากสำหรับเขา
เขาจะวิงวอนสิ่งที่ย่างสำหรับเขา แม้ว่าจะเล็กน้อยก็ตาม
เพื่อที่จะบรรลุผลสุนนะฮ์ในส่วนนี้

จากนั้นเขาก็ขว้างหินญะมรอตอัลสุตอ
และวิงวอนหลังจากนั้น

จากนั้นเขาก็ขว้างเสาหินญะมรอต อัล-อะเคาะบะฮ์
หลังจากนั้นให้เขาเดินจากไปและไม่ต้องวิงวอนหลังจากนั้น

แล้วเขาก็ขว้างเสาหินญะมรอตทั้งหมด
(ทั้งสามญะมรอต) ในวันที่สิบสองเหมือนกับวันที่สิบเอ็ด
เมื่อเขาขว้างเสาหินเสร็จแล้ว

เขาสามารถออกจากมินาได้หากเขาต้องการ (รีบ)

หากประสงค์ก็พักค้างคืนในคืนวันที่ 13

และเอาหินขว้างเสาหินทั้งสามเสาหลังเที่ยง
ดังที่กล่าวมาข้างต้น แต่ให้เขาอยู่จนถึงวันที่ 13 จะดีกว่า

ไม่จำเป็นต้องเลื่อนไปจนถึงวันที่สิบสาม
เว้นแต่ดวงอาทิตย์จะตกในวันที่สิบสองซึ่งเขายังอยู่ในมินา
ดังนั้นจำเป็นที่เขาจะต้องล่าช้าไปจนถึงวันที่ 13
และทำการขว้างเสาหินทั้งสามต้นหลังเที่ยงของวันที่ 13

แต่ถ้าดวงอาทิตย์ตกขณะที่เขาอยู่ที่มินาในวันที่สิบสองโดย
ที่เขาไม่ได้เลือก เช่น

เขาได้ออกจากมินาและซีรตไปแต่ความล่าช้าเพราะการจราจรติดขัด ฯลฯ ทำให้เขาไม่ทันออกจากมินา เขาไม่จำเป็นต้องอยู่ที่มินา เพราะการล่าช้าของเขาที่ออกจากมินานั้นไม่ได้เกิดขึ้นเพราะความต้องการของตัวเอง

ประการที่หก: การเฆาะวาฟอ์ลา

หากเขาต้องการจะออกจากรมมักกะฮ์ไปยังประเทศของเขา เขาจะไม่ออกไปจนกว่าเขาจะทำการเฆาะวาฟอ์ลา

ยกเว้นสตรีมีประจำเดือนและสตรีหลังคลอดบุตร ไม่จำเป็นต้องเฆาะวาฟอ์ลา และไม่จำเป็นต้องไปยืนกล่าวคำอ้อลาที่ประตู่มัสยิดอัล-หะรออม เนื่องจากไม่มีรายงานจากท่านนบี ศ็อลลัลลอฮ์ อลัยฮิ วะสัลลัม

และให้เขาทำการเฆาะวาฟอ์ลาเป็นการอิดาอะฮ์สุดท้ายก่อนออกเดินทาง

ถ้าเขาอยู่หลังจากทำการอ้อลาแล้ว เพื่อรอเพื่อนฝูง โหลดกระเป๋า หรือซื้อของระหว่างทาง ก็ไม่ถือเป็นความผิดเขา และเขาไม่ควรเฆาะวาฟอ์ซ้ำ เว้นแต่เขาจะตั้งใจจะเลื่อนการเดินทางออกไป เช่น ถ้าเขาต้องการจะเดินทางตั้งแต่เช้าตรู่และทำการเฆาะวาฟอ์อ้อลา แล้วเลื่อนการเดินทางออกไปจนสิ้นวัน เป็นต้น เขาก็ต้องเฆาะวาฟอ์บะกะฮ์ใหม่อีกครั้ง เพื่อให้การตอวาฟนั้นเป็นอิดาอะฮ์สุดท้ายสำหรับเขา

สารบัญ

บทสรุปการประกอบพิธีฮัจญ์.....	2
บทนำ	2
ประการที่หนึ่ง: เงื่อนไขของอิบาดะฮ์ที่จะได้รับการตอบรับ.....	2
ประการที่หนึ่ง: ข้อกำหนดต่าง ๆ เกี่ยวกับมิกอต	4
ประการที่สอง: ประเภทของฮัจญ์และข้อกำหนดต่างๆ ของมัน	5
ประการที่สาม: คุณลักษณะของการครองอิหฺรอมและข้อกำหนดต่างๆ ของมัน:.....	6
ประการที่สี่: ข้อห้ามต่าง ๆ หลังการครองอิหฺรอม	9
ประการที่ห้า: ขั้นตอนการตอวาฟ	11
ประการที่หก: ขั้นตอนการสะแอ.....	14
วิธีการประกอบพิธีฮัจญ์	17
ประการแรก: อิหฺรอมสำหรับฮัจญ์.....	17
ประการที่สอง: การค้ำคินที่มินา	19
ประการที่สาม: รุกูฟที่อารอฟะฮ์และพักค้ำคินที่มุซดะลิฟะฮ์	19
ประการที่สี่: การงานในวันอีด	21
ประการที่ห้า: การงานในวันตัจริก	22
ประการที่หก: การแกะวาวาฟอฺลา.....	24